

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
одржаног дана 12.02.2021. године**

Председник већа:

Председник већа отвара заседање у предмету Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду К.По2 број 2/2020 против оптуженог Будимир Желька, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници тужиоца за ратне злочине КТО број 2/2018 од 01.02.2018. године.

Председник већа утврђује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,

-оптужени Будимир Желько,

-бранилац оптуженог адвокат Драган Тодоровић и адвокат Александар Тодоровић.

Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Ми имамо још у наставку доказног поступка да извршимо увиде у још неке доказе тако да ћу то овог пута урадити. Ви сте се сагласили са читањем исказа сведока, међутим ми имамо и на основу члана 406 став 1 да читамо, то нам је остало.

Поновљен је предлог адвоката Драгана Тодоровића да се издвоји записник о саслушању сведока [REDACTED] пред Кантоналним тужилаштвом БиХ Унско-санског кантона дана 08.05.2014. Ми смо одлучили већ на једном од главних претреса, међутим веће је размотрило овај Ваш предлог и донело следећу одлуку.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одбија се поновљени предлог браниоца адвоката Драгана Тодоровића да се из списка предмета издвоји записник о саслушању сведока [REDACTED] пред Кантоналним тужилаштвом Унско-санског кантона дана 08.05.2014. године.

Одбија се предлог браниоца адвокат Драгана Тодоровића са припремног рочишта да се изврши доказ препознавањем од стране оштећеног [REDACTED]

Ево овако кратко разлози зашто је одбијен овај предлог први да се издвоји овај записник о саслушању сведока [REDACTED], веће сматра да је овај исказ сведока [REDACTED] дат у предмету оптуженог Будимир Жељка 08.05.2014. у просторијама Кантоналног тужилаштва Унско-санског кантона Бихаћ, међутим [REDACTED] је сачинио споразум о признању кривичног дела, он је признао своје радње извршења кривичног дела и веће налази... веће сматра да не треба да се тај његов исказ издвоји који је дао у својству сведока. Наравно цениће се у склопу исказа сведока који је дао на овом главном претресу, међутим зашто смо одбили сматрамо да је сувишено да се врши поновно препознавање од стране оштећеног [REDACTED]

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

На основу члана 406 став 1 тачка 1 ЗКП врши се увид у исказе сведока:

- [REDACTED] пред Сектором криминалистичке полиције Унско-санског кантона МУП-а Босне и Херцеговине од 01.10.2010. године,
- Керановић Џемала пред Сектором криминалистичке полиције Унско-санског кантона МУП Босне и Херцеговине од 13.10.2010. године,
- [REDACTED] пред Сектором криминалистичке полиције Унско-санског кантона МУП Босне и Херцеговине од 13.04.2012. године,
- [REDACTED] пред Сектором криминалистичке полиције Унско-санског кантона МУП Босне и Херцеговине од 12.10.2010. године,
- [REDACTED] пред Сектором криминалистичке полиције Унско-санског кантона МУП Босне и Херцеговине од 06.10.2010. године.

Да ли има потребе нешто да прегледате за ове исказе? Нема јел' тако. Добро.

- Врши се увид у извештај из КЕ за Будимир Жељка од 22.06.2020. године,
- врши се увид у извештај из казнене евиденције и прекршајне за Будимир Жељка Федерације БиХ Унско-сански кантон Треће полицијске управе, Полицијске станице Кључ број 05-04/09-25556-19 од 20.02.2019. године,
- врши се увид у извод из матичне књиге умрлих Федерације БиХ Унско-санског кантона Општине Кључ за [REDACTED] од 22.01.2019. године,

-врши се увид у поднесак Федерације БиХ Унско-сански кантон МУП-а 05-03/09-13-3-14/19 од 31.01.2019. године којим обавештавају суд да је [REDACTED]

-врши се увид у пресуду Кантоналног суда у Бихаћу број К-8/00 од 24.10.2002. године због кривичног дела убиства из члана 171 став 2 тачка 4 КЗ Федерације БиХ и у пресуду Врховног суда Федерације БиХ Кж 67/01 од 18.06.2001. године.

То је она пресуда када је вођен поступак против оптуженог Будимир Жељка у одсуству, Ви знате извршили сте увид јел` тако, не треба да се поново врши увид. Добро. Мислим путем документ камере. Добро.

Да ли има неких примедби на изведене доказе? Нема примедби на изведене доказе. Да ли има нових предлога у допуну доказног поступка? Тужилац нема, нема ни одбрана.

Нема нових предлога за допуну доказног поступка.

Пре него што завршимо, остао ми је дужан заменик тужиоца само да се изјасни везано на ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да изоставимо тачку „г“.

Председник већа: Да изоставимо тачку „г“ која се налази у уводном делу оптужног акта. Добро. Значи иде овако „кршећи правила...“ јел` тако. Ајде прочитајте овај део „кршећи правила међународног права противно члану 3 став 1 тачка а Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа `49. године и члана 4 став 1 и 2 тачка а“ без „г“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да тачка „а“ значи изоставља се слово „и“ и слово „г“.

Председник већа: Добро. Добро. То је у уводу оптужног акта.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У уводу да, да.

Председник већа: Добро. То би било то.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

На основу члана 3408 став 2 ЗКП доказни поступак је завршен.

ЗАВРШНА РЕЧ СТРАНАКА

Изволте. Заменик тужиоца за ратне злочине у завршној речи изјави:

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја ћу судија остати у свему ономе што сам на претходном, кад сам давао завршне речи изговорио, али ћу додати оно да мислим да сте Ви савршено јасно проценили оно што се догађало пре убиства и да сте за то осудили у првом степену, у првобитној пресуди.

Наравно из угла тужилаштва питање за овај други део и ја ћу се само ево осврнути на, замислите да се данас то догоди, замислите било ко, не морају ова звучна имена, да се окупе њих тројица да уђу у сред ноћи у нечију кућу, један стоји напољу чува стражу, то је у нашем случају Будимир Жељко, а двојица наоружани улазе у кућу, ломе, одвајају супругу од 40-так и нешто година њену мајку и муче пребијају, секу [REDACTED]. Замислите да се то данас догодило. Изводе га напоље, нису задовољни сумом коју су добили, па у дворишту он откопава оно што има ону црквицу, то му је све што има, због похоте те, због тога што је било важно да се изброји новац, то је [REDACTED] спасило живот, јер су ова двојица међу којима је био Будимир Жељко отишли испод лампе да преброје колико су пара сада зарадили и [REDACTED] се спасао, спасао тако да је остао целог живота са осећајем кривице да је напустио своју супругу и да је побегао након чега су ова тројица убили његову супругу и ташту. Замислите да се то данас догоди и која би казна за то била довољна, 2 године, па то за неког повратника који у аутобусу отима новчанике би била... Е, имајући то у виду ја остајем у свему при ономе што сам рекао прошли пут и молим суд да ово што сам рекао има у виду и да Будимир Жељка огласи кривим и осуди на строжу казну него прошли пут. Хвала Вам.

Председник већа: Добро. Хвала.

Изволте одбрана.

Адвокат Александар Тодоровић: Ако уважени суд дозволи у наредних десетак минута ја ћу обратити пажњу на неке...

Председник већа: Само се представите.

Адвокат Александар Тодоровић: Адвокат Александар Тодоровић. У наредних десетак минута ја ћу скренути пажњу уваженог већа у погледу одређених општих околности које су битне за разумевање читавог тога овог поступка за терет доказивања и за начин на који треба ценити одређене доказе, након тога мој уважени старији колега ће се изјаснити у погледу конкретних околности за које одбрана сматра да су битне у погледу доказивања оног за шта тужилаштво тврди да је окривљени учинио.

Одбрана истиче да је суд дужан руководити се претпоставком невиности, према томе за осуђујућу пресуду није довољно ни постојање индиција ни постојање сумње, ни постојање основане сумње, ни постојање оправдане сумње. Уз свако уважавање према колеги са супротне стране, Тужилаштво није успело у овом поступку пред судом да покаже и да достигне стандард да је превазишло оправдану сумњу које је имало у време када је овај поступак покретан. Када кажем да важи претпоставка невиности то подразумева да је уважено веће дужно да цени доказе и да евентуално осуђујућу пресуду донесе само онда када ван сваке разумен сумње може утврдити да је окривљени учинио дело које му се ставља на терет. У конкретном случају имајући у виду све доказе које је одбрана изнела у овом поступку, јасно је да је одбрана успела да доведе у сумњу тврдње тужилаштва. Подсећамо да суд у овом поступку не одлучује о томе да ли је окривљени невин, већ да ли је тужилаштво успело да докаже да је окривљени крив. Доказе које је тужилаштво иницијално имало у време када је

покренут овај поступак тужилаштво није успело у овом поступку да утврди. Оно што тужилаштво сматра крунским доказом, а то је околност да оштећени тврди да је један од учинилаца овде окривљени није поновљена пред судом. Дакле, оштећени јесте питан на те околности, оштећени је дао другачији опис, показао је на другачију слику. Тужилаштом својом вештом аргументацијом покушава да суд стави пред један привидан избор, да суд треба да се определи између оних доказа које нуди тужилаштво и доказа које нуди одбрана, па да своју веру поклони једној верзији догађаја или другој верзији догађаја. Враћајући се на претпоставку невиности суд не мора да поклони своју веру једном или другом, суд не мора поклонити ни једним ни другим доказима у ком случају ће донети ослобађајућу пресуду. Према томе тврдња тужилаштва да треба да се поклони вера једним доказима а не другим доказима, јесте лажан избор јер суд треба да поклони веру само оним доказима који осуђују уколико су несумњиво утврђени. Уколико постоји сумња доноси се ослобађајућа пресуда. У овом поступку имамо две врсте доказа, једну врсту доказа представљају докази који терете окривљеног, у питању су докази који су изведени у истражном поступку, у поступку у ком окривљени није могао да пружи ефикасну одбрану, у ком су многе процесне радње извођене без браниоца, у ком бранилац по службеној дужности и када је био присутан није могао ефикасно да оповргава доказе и доказна средства зато што није био у прилици да чује одбрану овде окривљеног. Ни један од ових доказа на које се тужилаштво ослања када тврди да је окривљени крив није поновљен у поступку пред овим судом. Право на правично суђење између осталог подразумева и поштовање начела непосредности. Начело непосредности је гарантовано Уставом, гарантовано Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода, посебно је на више места гарантовано Законом о кривичном поступку. Начело непосредности значи да доказе на којима се пресуда заснива морају бити изведени непосредно пред судом, али не значи само то, значи и право окривљеног да те доказе може побијати, да сведоке може испитивати непосредно пред судећим већем.

Улога судећег већа и улога јавне расправе била би лишена сваког смисла уколико би суд у поређењу доказа који су изведени пред њим непосредно и на јавној расправи и доказа који су изведени од стране другог државног органа у истражном поступку у ком није могла да се пружи ефикасна одбрана, већу снагу да оним доказима из истраге, а не доказима који су непосредно изведени. То би онда значило да нам суђење није ни потребно, него да се на основу резултата истраге веће може састати и донети своју одлуку о кривици. Према томе, увек морамо имати у виду када ценимо све доказе да начело непосредности захтева и представља једну врсту законске претпоставке да суд приликом оцене доказа и сукоба доказа између оних који су непосредно изведени и оних који нису непосредно изведени посебно мора водити рачуна о начелу непосредности и мора водити рачуна о томе да се већи значај и већа тежина морају дати оним доказима који су изведени непосредно пред судом.

Када су у питању докази који су изведени непосредно пред судом како они докази које је предложила одбрана, тако и докази које је предложило тужилаштво, јасно је да тужилаштво није успело да демонстрира, ван сваке разумне сумње да је окривљени учинио дело које му се ставља на терет.

У погледу конкретних мањкавости доказа и контрадикторности одређених доказа изјасниће се мој уважени колега. Захваљујем се на пажњи.

Председник већа: Добро. Хвала.

Адвокат Драган Тодоровић: Адвокат Драган Тодоровић. Поштовани суде, цењени заступниче оптужбе, ја ћу само наставити у даљем контексту изношење завршне речи указујући на чињенице да ове две групе доказа, они докази који су изведени без присуства одбране и без присуства окривљеног у истражном поступку и они докази изведени пред поступајућим већем. У питању су на исте чињенице дијаметрално супротни докази.

Први и основни доказ на који се тужилаштво позивало приликом достављања оптужног акта је био исказ оштећеног [REDACTED] и други доказ је сведочење Бајић Предрага пред Кантоналним судом, без обзира на одлуку суда јер суд сматра да може окривљени односно осуђени да да исказ и да буде сведок одбране сматра да не може, управо из разлога што не може бити сведок онај који је потписао споразум и признао кривично дело. Споразум се потписује под условима идентичним нашим условима, кад кажем нашим мислим на ЗКП Републике Србије, сличне аргументације стоје и у Законику о кривичном поступку Федерације Босне и Херцеговине где потписник споразума не може утицати на садржину оптужнице нити мењати наводе оптужнице, мора прихватити оптужницу онаква каква јесте и о таквом прихватању оптужнице се изјашњава поступајући суд.

У конкретном случају Бајић је прво прихватио садржину оптужнице онако како јесте на основу чега је и донета пресуде, где он није могао да утиче ко јесте био учесник и ко није, а искључиво из једног разлога да би за себе исходовао што повољнију судску одлуку у погледу дужине затворске казне, јер ни о чем другом се није могло преговарати с обзиром на број злочина који се њему ставља на терет. То је доказ за који одбрана сматра да не може ни процесно да се користи у овом поступку јер не може Бајић који је прихватио погодности за себе и прихватио све оно што му се ставља на терет сада да из тих ситуација сведочи и као саизвршилац говори о томе шта је радио окривљени Будимир. Оно што је [REDACTED] рекао и што [REDACTED] мисли на главном претресу је на који начин и како је морао да каже да је са њим био окривљени Будимир Жељко и оповргао је све. У интересу одбране би било да то што је [REDACTED] изнео на главном претресу у присуству већа да служи као доказ, али сми сматрамо да не може бити доказ ни то што је рекао на главном претресу нити то што је рекао пред Кантоналним тужиоцем 08. маја 2014. године из наведених процесних разлога.

Пре указивања на конкретне ствари морам Вас подсетити не само на данашњи завршну реч цењеног колеге, него на комплетну аргументацију тужилаштва у овом поступку. Сви се добро сећате да цењени колега сваки пут каже зашто би [REDACTED] указао на окривљенога ако то није урадио. Данас Вам каже шта би се то десило кад би данас неко урадио такав злочин, колику би казну требао да добије. Зашто то ради цењени колега, не зато што је неук, него напротив зато што покушава да свој посао ради најбоље што уме и да суду скреће пажњу на неке ствари, јер не само суд него и обичан грађанин ће осудити ако неко изврши злочин у данашње време, посебно ако неко изврши злочин у оним временима ратним, а посебно кад се то ради према лицима која имају другачију националност. Зашто то ради цењени колега? Па зато поштовани суде што нема ни један аргумент да окриви и оптужи Будимир Жељка, зато говори уопштено, зато говори у начелу, зато говори о стрхотама рата, па свако од нас осуђује страхоте, али би већа страхота од свих тих страхота било поштовани суде да неко одговара, а да за то нема доказа. Ја могу да разумем Штркоњића који је преживео такве страхоте и могу да разумем његово убеђење да он говори о именима и презименима, могу да разумем да он сматра да је један од извршилаца било лице за које он каже да се зове Будимир Жељко, али поштовани суде морамо ценити оно што је он овде рекао приликом Вашег испитивања Ви сте одбили да се изврши предлог препознавања у смислу да [REDACTED] гледа Будимира и да га сад препознава, с разлогом и да сам на

вашем месту то бих ја исто урадио без обзира што сам заступник одбране, јер не може [REDACTED] ад да препозна Будимира када је протекло готово 30 година од злочина, али но што сте Ви урадили што сматрам да је стварно битно, Ви сте тражили од [REDACTED] да опише како изгледа Будимир и он је то описао, али га није описао тако да говори по сећању него је поредио наспрам себе па је рекао да је он висок 185 сантиметара, а да је Будимир односно лице које он зове Будимир Жељко нижи од њега од 5 до 10 сантиметара. Поштовани суде он је тад био човек бос дигли су га из кревета, а тај извршилац је био у војничким чизмама и војној униформи како описује [REDACTED] значи да је ту разлика у висини минимум 10 до 12 сантиметара. Даље описује себе да је тада имао око 100 килограма, а да је то лице за кога он сматра да је Будимир Жељко био како он каже „Шиља“, шта то значи да је био витак, узак и како [REDACTED] каже па чак није имао ни 70 килограма. Очигледно је шта је овде у питању, [REDACTED] је препознао [REDACTED] и знао је да је [REDACTED] извршилац јер га добро познаје одрастао је у његовом комшилуку, али не може да препозна Будимира јер и не зна Будимира. Зашто га не зна поштовани суде, па видели сте сви сведоци чије смо исказе читали овде нико од њих не познаје Будимира, нико од њих не говори о Будимиру како изгледа, а [REDACTED] који живи непосредно поред куће Бокан [REDACTED] деде од Будимир Жељка га не познаје, каже - ја не знам тог човека. Па како је онда могуће да га познаје [REDACTED]. Наравно да га не зна али он мисли ко зна из којих разлога да је поред [REDACTED] комшије био и Будимир Жељко и она означава то лице као Будимир Жељко. Према томе може он да заборави или да не уме да опише како неко изгледа, али ако описује некога ко стоји поред њега поштовани суде, то се не може промаштити и види се дал` је неко вишљи или нижи. Указаћу још на једну чињеницу да су у страху велике очи и ми кад смо уплашени ако трпимо насиље или неки атак на себе тог нападача сматрамо и гледамо као звер, као нечег страшнијег, опаснијег него што јесте и у Вашој, а верујем и у пракси цењеног колеге смо се уверили да су ти који врше атак обично много ситнији и мањи од онога како сведоци описују. Из овог разлога би било нормалније и реалније да је [REDACTED] говорио о извршиоцу као крупнијем, већем него што јесте, али он је овде рекао оно човек што је видео и на питање цењеног колеге заступника оптужнице зашто би [REDACTED] показује окривљеног Будимира ако то није Будимир, не, [REDACTED] ије показао на окривљеног Будимира, он је рекао да је један од извршилаца Будимир Жељко и описао како изгледа то лице. Према томе драстична разлика је у томе да ли је он њега препознао и тврди да је он у односу на то, да он погрешно сматра да се ради о једном таквом лицу.

На ова питања тужилаштва, може и одбрана да поставља питања и на такав начин да размењујемо наводе о чињеницама које се износе пред овај суд. Зашто би Бајић који је потписао споразум и добио казну која му треба сада тврдио да Будимир није извршилац. Који он мотив има, никад се није дружио са њим чак и ако узмемо да су изјаве тачне он каже ни пре тога ни после тога случајно се нашли у кафани, попили и решили да иду у пљачку, зашто би он њега штитио, шта њега брига за Будимиром и за било ким другим. Даље, зашто би рођени брат [REDACTED] дошао да сведочи пред овим судом. Он је одлежао својих 7 година, објаснио је суду из којих разлога је он потписао и учешће у оним кривичним делима за које тврди да није био, јер му је речено уколико не прихватиш ово што ти нудимо ми ћемо на суд, ако идеш на суд тражићемо да ти се изрекне казна од 12 година и наравно да је он по упутима свог браниоца прихватио мање зло, јер је знао и за та два дела која је извршио да може да добије велике казне, јер му је предочено да је за то кривично дело предвиђена казна минимум 5 година до максимума од 20 година. Према томе знао је шта га чека и због тога је прихватио и како објашњава суду из тог разлога је и [REDACTED] прихватио да потпише оно што је написао, али је наравно касније рекао ко су извршиоци и о чему се

ради. Да се помињу ти наводно други извршиоци уместо овде окривљених и саизвршилаца који су страдали у рату онда би то стварно могло да доведе у сумњу и свако нормалан би рекао чекајте па ти људи су погинули Ви зато сад стављате упирете прст у њих. Међутим, ми овде имамо лице које је живо, које и дан данас живи у Приједору, који је учесник не само тога него и других злочина и који је био заштићен из разлога што му је стриц био припадник полиције након свих ових догађања и који је сарађивао и са супротном страном ради прикупљања доказа па то лице није процесуирано иако су изнете озбиљне оптужбе на његов рачун, не пред овим судом него и пред Кантоналним тужилаштом.

Још једна јако битна чињеница што се тиче конкретних доказа где суд у првостепеној пресуди није прихватио као доказ, о тежини повреда које је претрпео оштећени ████████, је сведочио вештак медицинске струке. Он је поступао по налогу Кантоналног тужиоца, кантонални тужилац је дословце рекао - да се на основу исказа оштећеног Ш ████████ начина наношења повреде утврди врста, тежина повреде и механизам повређивања. То је радио вештак. Њему је ████████ говорио где има повреде, показивао повреде и говорио како су нанете и ко је нанео. ████████ је тад објаснио да је то радио Бајић и Вртунић, два лица, ни једном једином речју није споменуо треће нити је споменуо Будимира. Том саслушању поред Кантоналног тужиоца записничара и вештака је присуствовао и оштећени ████████. Поштовани суде да је ████████ трпио ударце злостављања од стране Будимира јер мислите да би он приликом говора свом лекару који је ту да потврди оно шта је човек преживе, прећутао и дозволио да се издиктора на записник да су га тукла само два лица и да су му наносила повреде. Ја мислим да се то не би могло десити, јер како сам ████████ каже у својој изјави из 2007. године, ја никад нећу заборавити злочинце који су ми ово урадили и препознају их увек чак ако је потребено и преко фотографија. Међутим, тај његов исказ без обзира колико био људски и уверљив и ми смо сигурни да он никад неће заборавити док је год жив тај злочин који се десио, али морамо се присестити препознавања фотографија пред овим судом. Он је рекао да не може сад да опише јер не зна како сад изгледа Жељко, али фотографије које су му приказане он није могао да препозна Будимир Жељка.

Поштовани суде ако је он 2007. се тако добро сећао догађаја, ако је већ једанпут извршио препознавање и рекао ко је он је након тога учествовао у реконструкцији лица места, он је након тога учествовао у прикупљању других обавештења везани за ████████ и присуствовао суђењу ████████ где је упознат поново са свим детаљима. То суђење је завршено 2015. године, а овде је он сведочио 2018. према томе не постоји ту огромни временски период где се он не сећа. Он јесте имао најдужи период кад се изјашњавао од момента злочина '92. до 2005. када се вратио из Шведске. У том периоду је постојао највећи вакум, а после тога имамо сукцесивно понављање и подсећање оштећеног на злочин који се десио не би се могло десити да не може препознати, јер нема разлога ако је видео једанпут и након тога још пет пута да се утврди шта је.

Одбрана чак сматра да сви ти докази који су изведени пред Кантоналним тужилаштом су изведени како је и већ речено у претходном излагању, да су урађени мимо закона, јер ако није упознат окривљени шта му се ставља на терет и није имао могућност да именује браниоца, а суд по службеној дужности није стављао браниоца, онда такви докази сами по себи не могу бити доказ у овом поступку, посебно што се тиче препознавања. Препознавање је процесна радња која омогућује да се неко изјасни о сличним предметима који је предмет који он препознаје, по чему се тај предмет разликује од других. Исто тако је кад је у питању препознавање особа, која аргументација је била оштећеног ████████ код препознавања - ја њих сви јако добро

познајем. Па баш зато што их јако добро познаје он је морао да опише и да каже како изгледа ход извршилаца. За Жељка први опис имамо тек на Ваша питања када он описује како изгледа лице за које он сматра да је Будимир Жељко, а које по телесној конституцији, висини, тежини не одговара том лицу.

Подсетићу и на исказе осталих саслушаних сведока. Како је могуће да нико од осталих сведока који су наведени у оптужном акту не познаје Будимир Жељка ако је одрастао у том комшилуку. Како је могуће да неки од сведока износи и каже да је чуо од његове родице из Бања Луке ко су извршиоци, ако је на Ваше питање када је први пут пријавио полицији и рекао ко су извршиоци кривичног дела, он каже - ја до 2005. док се нисам вратио из Шведске ником нисам реко ко су извршиоци. Према томе, сви ови наводи сведока који кажу да су знали ко су извршиоци да им је Але рекао говоре супротно од оног што је сам ████████ њ изјавио овде пред поступајућим судом. Посебно ако узмемо сведоке који су исказивали да су они већали о томе, кад кажем „они“ највероватније сведок мисли на муслиманско становништво које се бојало због злочина који су се дешавали и оправдано су имали страх, али он каже ми смо се саветовали већали ко би могли бити извршиоци и кога би требали да се плаше и такође наводе само Бајиће и јед

Сам догађај када се десио и када је указивана помоћ први који је контактирао са оштећеним ████████ м је био тадашњи полицијски службеник ████████ коме је ████████ рекао да су то извршили синови оног „будале“ комшије и рекао је да су била два извршиоца.

Поштовани суде, о броју извршилаца ја нећу посебно образлагати али да је сушта чињеница да су два лица нанели повреду ████████ и да су два лица узимали новац имамо од првог догађаја, прве информације до саслушања вештака, а да се треће лице појављује тек у каснијим догађајима. Из тог разлога ми сматрамо да су два извршиоца извршила овај злочин, а да је могуће да је постојао и трећи извршилац, али да тај трећи извршилац никако не може бити окривљени Будимир Жељко, из разлога, не само што не одговара опису како је то изнео ████████ него што смо саслушали сведоке одбране који су потврдили где се налазио Будимир Жељко критичне вечери, објаснили начин на који је он запросио своју супругу, из којих је разлога се то десило, околности због чега је на такав начин одвео односно оженио своју супругу, према томе сигурно неко ко склапа брак ко доводи супругу да остане да живи са мајком која је самохрана јер је отац погинуо, неће ићи да врши кривична дела, да убија, да пљачка и да у исто време се жени и живи неки нормалан живот. Такав расцеп личности сигурно не постоји код окривљеног и одбрана због тог разлога није ни тражила било каква вештачења али несумњамо да је Будимир Жељко свестан, орјентисан и урачунљив и да је свестан својих поступака.

Колико је свестан поштовани суде говори и сама чињеница да смо као и што је нормално разговарали са тужилаштвом око могућности постизања споразума и да је добио понуду какву стварно сам ја као бранилац био у прилици јако ретко да сретнем али је одбио такву понуду јер није могао због своје родбине која је у већем делу муслиманског живља а у мањем делу српског, јер он није могао због тих својих рођака да се појави и да каже да је прихватио да буде ратни злочинац, а та породица се дружи са његовом децом, заједно се посећују и живеће даће бог и у неким нормалнијим временима од оних који су се дешавали `90-тих година прошлог века. Из тог разлога и говорим о томе да је окривљени извршио кривично дело које му се ставља на терет он би са захвалношћу прихватио понуду тужиоца не би дошли у ситуацију да се овде судимо и у ситуацију да се брани од нечега у чему није учествовао, од нечега што нема чињенице, нечега што нема доказе како се дешавало јер није био на лицу места и не може са аргументацијом да оспорава све оно што је изнето.

На крају, указујем још једанпут на сведочење окривљеног односно сведока [REDACTED] који је и осуђен и његово образложење из којих разлога је не само он него њих осам окривљених прихватило да потпишу споразум, јер им је објашњено да са потписивањем споразума прихватају мање казне, а са упуштањем у суђење да ће тужилаштво тражити драконске казне према њима. Он не уме јер није правник, није вичан праву да објасни да је то у ствари процедура или прихвати што ти се нуди или ћемо завршити причу онако како веће одлучи што се кривице тиће а тад ћемо тражити казне које закон прописује. И наравно да је то био мотив не само Бајић Ненада него и Бајић Предрага да тако нешто уради и да прихвати да буде оптужен да је учествовао у извршењу са Будимир Жељком иако зна да Будимир Жељко није учествовао. Једини очевидац ових догађаја који је сведочио пред овим судом је управо Бајић Ненад, који описује ко су извршиоци и на који начин и како је он упознат с тим. Он је тек сутрадан сазнао нажалост шта се десило када му је отац пренео догађаје, али није тешко повезати ако долази његов брат, ако долази извршилац који је крвав који се највероватније и сам повредио приликом наношења повреда оштећеном [REDACTED] и из тог разлога је и повезао шта је и о чему се ради и из тог разлога добро зна да окривљени Будимир није извршилац кривичног дела које му се ставља на терет.

Са овим одбрана завршава одговоре на доказе које је изнело тужилаштво и молим поступајући суд да узме у обзир стварно специфичност овог поступка, односно да у истрази у којој није учествовао окривљени и одбрана и докази изведени пред овим судом постоји разлика да су докази изведени пред овим судом такви докази у које се веће непосредно могло уверити и докази који утврђују да окривљени није извршио кривично дело које му се ставља на терет, да на одговоре питање тужиоца зашто би то Але урадио је једноставан одговор јер је човек сматрао да је то лице Жељко, али га је описао тако да не одговара телесним карактеристикама и својствима оштећених и да је то једини разлог због чега [REDACTED] указује на окривљеног Будимира.

Захваљујем се на времену.

Председник већа: Добро. Хвала лепо.

Оптужени Будимир Жељко, изволите шта Ви имате да кажете у завршној речи, јел' прихватате прво завршну реч Ваших бранилаца?

Оптужени Жељко Будимир: Прихватам завршну реч бранилаца, придружујем се.

Председник већа: Шта имате Ви да додате још?

Оптужени Жељко Будимир: Могу да изјавим што сам увек изјављивао, ја нисам крив и нисам то урадио. Могу и да се осврнем на ову причу господина тужиоца, само кратко, за ово дело он тражи 10 година не бих се сложио вреди 20 и доживотно, само је занимљиво читав ток суђења и пре почетка суђења на мене се врши притисак да прихватим споразум, културно не као Бајићу, и нуди ми се једна година са наногицом, поштовани суде ја сам и то одбио нисам крив, да јесам прихватио би, ко би нормалан то одбио, а да је кривац. Ја толико, а Ви сада судите по својој савести.

Председник већа: Добро. Хвала. Да ли још неко нешто има да изјави?

Адвокат Александар Тодоровић: Поштовани суде...

Председник већа: Изволите.

Адвокат Александар Тодоровић: Адвокат Тодоровић. Ја вас молим, ја сам усмено изнео, али смо у писаном облику доставили и оне ствари које не би понављали и већу одузимали речи, а за које сматрамо да су битне, па у писаном облику достављам завршну реч и једног и друго браниоца.

Председник већа: Добро.

Констатује се да бранилац оптуженог достављају завршну реч бранилаца у писаном облику.

Добро. Да ли још неко нешто жели да изјави? Не.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

На основу члана 415 ЗКП председник већа објављује да је главни претрес завршен.

Веће ће се повући на већање и гласање ради доношења одлуке.

Пресуда ће бити објављена дана 23. фебруара 2021. године у 14,30 часова судница бр. 2.

Дакле 23. фебруар 2021. у 14 и 30 судница број 2.

Довршено у 10 и 30.

Записничар

Председник већа-судија

